

флангъ на в. Борисъ. Въ 8:20 часа командирът на дружината съ 2 роти стигна на опредѣленото място. Къмъ 16:30 часа командрът на бригадата заповѣда дветѣ роти да се върнатъ на к. 2368 и да бѫдатъ готови въ случай на нужда да подкрепятъ 1/11-а дружина и лѣвото странично прикритие. Въ 17:30 часа ротите стигнаха на опредѣленото имъ място. 5-а рота подъ команда на поручикъ Райновъ остана въ този денъ подчинена на капитанъ Инзовъ.

Днесъ неприятелската артилерия съ най-голѣмо ожесточение обстреля в. Борисъ и к. 2368. Батареите му отъ Шопа, Плоската чука и Острата чука фланкираха както позицията на в. Борисъ, така и тази на 1-а дружина на к. 2368. При това, тя днесъ почна да бие и скалитѣ на северния край на в. Борисъ, дето се прикриваха нашите поддръжки. Отъ цѣлата позиция на в. Борисъ не оставаше вече нито педя земя, която да не се обстреля.

Въ днешния бой се отличиха: поручикъ Лесиновъ, поручикъ Атанасовъ и офицерскиятъ кандидатъ Чавдаровъ. Отъ 1/46-а дружина: майоръ Марковъ, поручикъ Влаевъ и поручикъ Коларовъ.

Загуби на полка: офицери: убитъ поручикъ Лесиновъ Русчо, командръ на картечната рота, родомъ отъ гр. Сливенъ. Винаги готовъ и отзивчивъ къмъ чуждите болки, още въ началото той прояви ярки тѣчи на своята душа. Въ страшния бой на 16 септември на в. Каймакчаланъ, когато отъ 3-а дружина бѣха излѣзли всички началници, смѣлиятъ картечникъ, безъ да остави любимата си картеченица, току-що извлѣчена съ толкова трудъ и жертви отъ втората канара, пое командуването на 3-а дружина на лѣвия подучастъкъ на в. Борисъ. Новиятъ командръ надмина храбростта на вчерашния картечникъ и оставилъ въ войнишките сърдца най-мили спомени. На 17 септември той отбива непрекъснатитѣ атаки на сърбите, като тичаше отъ окопъ на окопъ. Смъртъта търсѣше героятъ, а Русчо бѣ такъвъ, и тя го прибра, за да мине въ безсмъртието.

Раненъ подпоручикъ Захариевъ; отъ 1/46-а дружина ранени: майоръ Марковъ, поручикъ Влаевъ и подпоручиците Дачевъ и Терзиевъ. Подофицери и войници отъ полка: убити 15, ранени 105, контузени 22, глухонѣми 16, въ неизвестност 2; отъ 1/46-а дружина убити 4, ранени 24, контузени 2. Всичко загуби на полка 162; а всичко съ 1/46-а дружина 196.

Боятъ на 18 септември

Скица № 47

Командирътъ на Дринската дивизия усили дѣсната колона на 18 съ още единъ баталионъ отъ 17-и полкъ и лѣвата съ единъ баталионъ отъ 6-и полкъ, като заповѣда дѣсната колона,

подпомогната отъ лѣвата, да очисти Каймакчаланъ отъ противника и го преведе въ отбранително положение. Въ резервъ на дивизията остава единъ баталионъ отъ 17-и полкъ, разположенъ задъ Плоската чука.

На 18 дѣсниятъ подучастъкъ отъ позицията на в. Борисъ се заемаше отъ 15-а и 14-а роти подъ команда на поручикъ Мечковъ, а лѣвиятъ — отъ 16/11-а, 13/11-а, 2/46-а и 3/46-а роти подъ команда на капитанъ Танчевъ. Въ полкова поддръжка